

מלכת המים 1959

זאת יכולה להיות את - השי נה! כי שוב פתחנו את הי תחרות לבחירת מלכת המים - הצעירה שתסמל את החן והי נעורים של אומה צעירה אשר כנת לחוף ימים. המלכה, שתי סגנונותיה ונסיכותיה של הי מחוות, תיבחרנה בקלפי כללי וישר, עלידי הציבור שיהיה נוכח כנשף הסיום - הבחירה הרמוקרטית היחידה מסוג זה בארץ כולה. כמו מלכת המים 1958, שנתקבלה עלידי ראשי הציבור ואליה הקולנוע בהמש ארצות וקצרה הצלחה בינלאומית, תצא גם מלכת המים 1959 בשליחית-שליחית טוב לארצות השוכנות לחופי הים התיכון.

את השאלון הזה זכאית למלא המועמדת עצמה, וכן כל אדם אחר המעוניין להמיר ליץ על מועמדת, המתאימה לדעתו לתחרות.

השם:

מצב משפחתי:

הכתובת המלאה:

שנת הלידה:

מקום הלידה:

שנת העליה:

גובה:

צבע שיער:

צבע עיניים:

השכלה קודמת:

ידיעות שפות:

ספירט (לציין איזה):

מקצוע או שמה לימודים:

מקום העבודה או הלימודים:

האם המועמדת היתה או הנה חברה בתנועת נוער, תנועה קיבוצית, אירגון ספורט, להקה אמנותית או כל אגוד אחר?

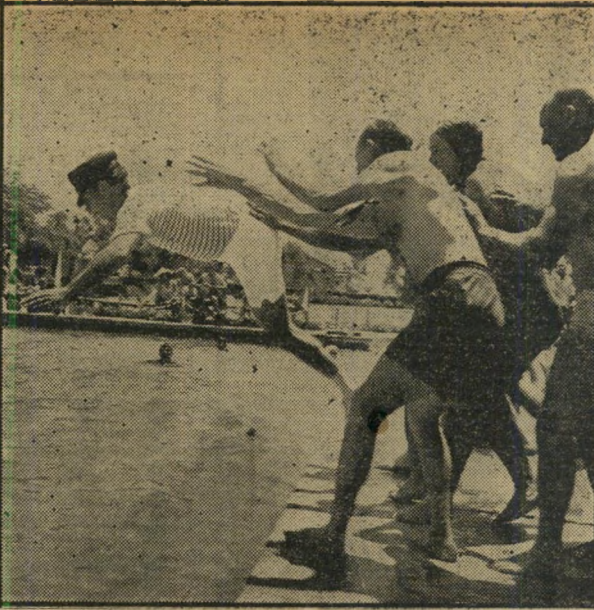
פרט איזה ומתי:

חובבונות:

אם אחד הפריטים אינו חל על המועמדת, אל תמלא אותו. יש לצרף לשאלון זה את תולדות החיים של המועמדת, עד כמה שהן ידיעות למלא שאלון זה.

נא לשלוח את השאלון הממולא בצירוף החומר למערכת העולם הזה, ת.ד. 136, תל-אביב, ולציין על המעטפה "מלכת המים 1959".

נא לחדשק את תמונת המועמדת כאן.

פרדי דורה נזרק ושמט בכריכת, בית דולפין במקום ציד קרפיונים

גים התחמיימים את מנהל הטקס פרדי דורה, השליכוהו למים. אלא שפרדי, המנהל מוע' דון-לילה בנהריה, לא התבלבל, הפך את הי בילה לטקס משעשע בהציגו בלס מים באמי צעות חתירה על מצוף בעזרת מטאטא. . . אחרי שנים של חרם רצוף על מלכת המים של ישראל, הנבחרת על ידי עתון מתחרה, ביטל השבוע עתון הערב מעריב-חרם זה. קוראי מעריב, שלא קראו בעתונם אף פעם את המושג "מלכת המים של ישראל", זכו לקראו השבוע פעמיים. היה זה כאשר מעריב סיפר כיצד מילאה מריים הדר, מלכת המים של ישראל, את שאיפתו הישנה של קנת קאם, אשר נבחר השבוע בפעם השני בעית כראש עיריית גרינביל בקאלפורניה, הסכימה לשבת על ברכיו. זאת הפעם הראשונה בכל שנות כהונתי שאורח נכבד יושב על ברכי, אמר ראשי-העיר, אחרי שמלכת המים היפוי הסכימה לשבת על ברכיו בפווה משו' נה שהוצעה על ידי צלמי העתונות. למען המגבית, כמובן. . . שורת נערות הוחרה הישראליות שמצאו את אשון בזרועות התנים זרים, נוספו השבוע עוד שתיים. הראשונה היתה יהודית קורן, מי שהיתה ידידתו המסורה של הבמאי יוסף מילוא, אשר נישאה השבוע בינה למנהל אל-על שם. ואילו רבקה מרניק, המוכרת יותר בשם רבקה מהציבור, שהיתה דיילת באל-על, נישאה השבוע תגיית לאיש עסקים דרום-אפריקאי ביוהנסבורג. . . כאשר הופיע תיאטרון זורה-מי שמי בה צגת נקרא לו דודים בכפר-סבא, כבה לפתע האור באולם באמצע ההצגה. לרגע אחד השתררה דומיה בקרב הקהל והשחקנים. אולם כשנמשכה החשיכה החל הקהל להתמרמר ולקום ממקומו. הציל את המצב השחקן זאב פריד. הוא הבחין בפתיחה שהיבהבה במסדרון האולם, צעק אל הקהל בדיבור שנשמע כחלק מהטקסט: "תביאו מהר את הפתיליה לבמה! אחר הצופים כבר היה בדרכו לבמה עם הפתיליה, כשהצופים ממתנינים להצגה מיוחדת במינה, אלא שחברת החשמל מנעה מהם חויה זאת. האור נדלק מחדש.

כיצד זה הוא עושה דיאטה שאינה מורגשת עליו, השיב: "אני שומר על זה בסוד". . . מכונית צבאית שנשעה בכבישי הגליל הגי בירה לפתע את מהירותה, עקפה מכונית שדהרה לפניו, חסמה בפניה את הדרך ועצרה אותה. מהמכונית הצבאית יצא הרב הראשי של אלוף-משנה "שלמה גורן" וניגש למכונית האורחית בה ישב מנהל משרד הדתות שלמה זנוויל כהנא כשמגבעתו מונחת על ברכיו. לא ידוע מה דובר בין השניים. אולם כשהמשיכו המכוניות בדרכן, חשב כהנא את כובעו על ראשו. . . במאי הקולנוע ג'ון בארי, שגורש בזמנו מהוליווד וה' עוסק בהפקת סרטים בצרפת, ביהוד אלה של אדי קונסטנטין, הגיע השבוע לכי קור בארץ בקשר להפקת סרט אודות חייו חנה גוש. בארי הכחיש את השמועות כאילו לו נישא לחיה הררית, אולם במכתב פרטי ששלח לחיה הנמצאת מזה חודש בארץ-הברית כתב לה: "אני מרגיש כאן בלעדית כמו פיתה בלי פלפל". אחרי שבמ שך ימי שהותו בארץ, הובילו אותו מלווי ממלון למלון ומבר אחד למשנהו, אמר בארי לבסוף: "אולי אפשר גם לראות אנשים עובדים בארץ הזאת?"

מי דג את מי?

לטבילה רצינית זכה השבוע הזמר פרדי דורה. פרדי ניהל השבת את טקס הדולפי ניאדה שנערך על ידי בית-דולפין בשביל ציון, במטרה לעודד תחירות במקום. לטקס הוזמנו גם חברי מועדון הדיג התחמיימי של חיפה, שלפי התכנית היו צריכים לדוג בבוקר דגים בים ולפתוח את הטקס בהגדתם לקהל. אולם בגלל הים הסוער לא יכלו הדייגים התחמיימיים לצאת לדיג. כדי לא לאכזב את הקהל ולהראות לו דיג תחמיימי, יצאו מספר דייגים לעכו, וכשו דגי קרפי יון, עמדו להטילם לבריכת-השחיה של המ' לון ולדוג אותם שם מחדש. אלא שהדגים לא יכלו לשאת את הכלור שבכריכה, מתו לפני שהרגו אותם. במקום זאת תפסו הדיי

אנשים

איפה החי?

את סלידתו הגדולה מהמלחמה הפגין השי בוע נשיא המדינה יצחק בן-צבן, שעה שהיה נוכח בתמרון שריגי צה"ל שנערך אישם בדרום. הנשיא שהגיע למקום בהלי קופטר, נחת בין השריונאים, נוכח כי התמרון נערך על שטח בו פזורה להקת ארבה ענקית. מאותו רגע ועד לסיום התמרון היו מרבית שאלותיו של הנשיא מוקדשות יותר לארבה מאשר לתמרון. . . באותה הודמנות סרב הנשיא בכל תוקף להחליף את כובע הקש שלו בכובע טמבל שהוצע לו. . . עניני יותר באותו תמרון היה הרמטכ"ל רב אלוף חיים לפקוב. כאשר הבחין במ' טוס מגמיק-טוס, הוציא מיד את פנקסו כדי לרשום דו"ח. עזר לו בתפקיד זה מפקד גייסות-שריון אלוף חיים ברלב, שהספיק להבחין במספר המטוס. . . בעיסקים יותר נעימים עסקו חברי-כנסת. בהצגת הבכורה של הסרט הסובייטי הדון השקט המוצג בתל-אביב, הופיעו דוקא שני ח"כים ימנים, בעוד שאף ח"כ שמאלי לא נוכח במקום. הנוכחים היו ראש תנועת החרות מנחם בגין, וח"כ הצי"ח זלמן סוזאייב. . . לפני שנשא את נאומו בפני כנס הועד הפועל-הציוני בירושלים, בו הסביר לנוכחים דברים, כמו מתי נוסדה המדינה ומה קדם לכך, ישב ראש הממשלה דוד בן-גוריון במשרדו והכין את הנאום. כשראה זאת שר האוצר לוי אשכול, שאל את בניג: "מה אתה מתכוונן לחדש בנאום שלך היום?" "כמעט שום דבר", השיב בניג. "אז למה לך להתכונן?" היקשה אשכול, "דחקא נאום שאין בו חידושים קשה יותר", הסביר ראש הממשלה. . . ולולו הסרת-הדגים בנושא המדינה, השמיע מנהל משרד ראשי-הממשלה תדי קולק, כאשר הירצה השבוע במועדון המדורה בתל-אביב, על הישגי שנת-העשור. כאחד ההישגים הדגיש קולק את העובדה שהשנה הוצאנו את הנשיא אל העם, לתגי' גת נטיעת היער בסתנה ואנו עוד מתכוננים להמשיך ולהוציא אותו. . . כאשר העתו נאי אורי קיסרי, שהשתתף באותו ויכות במועדון המדורה, ציין כי אינו סבור שחי' דון התנ"ך הגביר את לימוד התנ"ך אפילו בחמישה אחוה, השיב לו קולק: "אני יודע על חוג תנ"ך אחד לפחות שקם כתוצאה מחידון התנ"ך - זה שבבית ראש הממ' שלה."

היכן המגבעת?

הד"ר רוברטו אהרון, חבר הועד הפועל הציוני וחבר האקדמייה העולמית של הדייגים הכלליים, הגג השבוע את תנועת ביתו במסגרת בה נכחו חברי כנסת רבים ובתוכם משה שרת. להנאתם הרבה של המסובים דיקלם באותה הודמנות ח"כ הצי"ח יוסף פרליון, שירים בפולנית, אנגלית וע"ב רית. כאשר זכה בתשואות הדרן התחדה סרליון: "אני חובב שירה גלבה. עד היום היה אני משגן שירים. . . כמובן אלה שמוצ' אים הן בעיני". . . ציוני כללי אחר, חבר הנהלת הסוכנות ליאו דולצ'יץ, החליט לרות ולשמור על דיאטה. למרות זאת לא פחת היקפו במאום. כאשר נשאל דולצ'יץ

פסוקי השבוע

- נשיא ההסתדרות הציונית הד"ר נחום גולדמן, בכינוס הועד הפועל-הציוני בירושלים: "לעיתים אני מקבל את הרושם, בתפקיד נשיא התנועה, שאני דווקא שישועה הרוב על סוס זקן וכמה סאנוס פאנושאים ורכבים אחרים."
- הד"ר נחום גולדמן, באותו מעמד: "מי קובע שהתנועה הציונית אינה תנועה גדולה? - תנועה שמגלגלת למעלה מ-300 מיליון דולר בשנה אינה תנועה קטנה."
- ח"כ הצי"ח יוסף ספיר: "ההבדל בין מדינאי ופוליטיקאי הוא בזה שהמדינאי לא ימצא לעולם שפה משותפת עם האספנסוף."
- תדי קולק, מנהל משרד ראשי-הממשלה: "לו כל הארץ היתה מורכבת מקיבוצים, הולואי שזה היה כן, לא היינו צריכים את ועדת-העשור."
- תדי קולק, בהסבירו מדוע הוציאה ועדת-העשור מדליונים: "זה טוב שלהודי יש איזה מדליון כזה, שהוא יכול להסתכל עליו על הקיר בבית. חוץ מזה יותר קל לקנות מדליון מאשר לשלם מיסים לאשכול."
- יעקב בן-ספירא, איש רביעיית מועדון התיאטרון, בהסבירו לידידו מדוע הוא ממשיך לרחוץ בים תל-אביב למרות הוזהמה שבו: "בחיים יש הרבה יותר זוהמה ובכל זאת אני ממשיך לחיות."
- המבקר בועז עברון, בתגובה על השמעת המשורר יהונתן רטוש ב' מעריב: "משורר כמו רטוש אינו נמדד על-ידי העתונות. הוא מורד לה."